

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI

Zpracovali:

Nikolay Fomichev, Sofie Höllgeová, Marian Raček, Matěj Růžička, Michaela Zapletalová

ZŠ Marjánka, Praha 6

Matěj:

6. listopadu 2018 jsme natočili rozhovor s panem Františkem Stárkem – disidentem, hudebním manažerem, chartistou, politickým vězněm, spisovatelem a šéfredaktorem časopisu Vokno. Pan Stárek je známý také pod přezdívkou „Čuňas“, kterou získal jako manažer bigbeatové kapely, pro kterou mimo jiného sháněl také peníze.

Pamětník:

Tak musím říct, teda že jsem byl samej dluh, jako jo. A v kinech tehdy začal běžet film, který se jmenoval „Výhodná koupě“. A tam je scéna, kdy ten hlavní postava toho filmu se jmenuje Perignon, tak v Paříži přijíždí obrovským americkým bourákem. A tam na křižovatce stojí takovej somrák, ten přijde a začne mu píglovat to sklo. A jak mu to dělá, tak se takhle podívá dovnitř a řekne: „Ježíš, to seš ty Perignone pamatuješ si mě, já se jmenuju Čuňas, tvůj kamarád z vojny, ty si žiješ. Hele puč mi padesátku“. A už jsem to měl, už jsem byl Čuňas

Sofie:

Pan Stárek se spřátelil se skupinou Plastic People a s lidmi kolem nich, takže když přišel v roce 1973 do Prahy, začal bydlet v jedné komunitě a organizoval nelegální koncerty kapely mimo Prahu. V roce 1976 byl za tuto činnost odsouzen ve velkém procesu s Plastic People.

Pamětník:

Asi těch 7 manažerů zavřeli natvrdo, no, 3 jsme byli odsouzeni v Plzni a tady v Praze byli odsouzeni 4, takže to byl ten první, kdy jsem se dostal do kriminálu.

Marian:

V roce 1977 Stárek podepsal Chartu 77.

Pamětník:

no a to už prostě jsem byl tomu režimu, kterej tehdy panoval, tak tím jsem už jasně byl pro ně nepřítelem, a jako k takovému se ke mně chovali.

Míša:

V roce 1978 začal s přáteli vydávat časopis Vokno, protože mnoha lidem chyběli pravdivé informace. Pro redakci časopisu si museli vydavatelé opatřit cyklostyl i síť odběratelů. V roce 1981 byl za svou činnost šéfredaktora pan Stárek odsouzen na 2,5 roku a na začátku roku 1989 šel do vězení potřetí a revoluci tak prožil za mířížemi.

Pamětník:

Jako vězni jsme museli vždycky povinně chodit na televizní zprávy, ne jako program, jenom na ty zprávy. A teď ten redaktor říká: „prezident republiky na základě jednání u kulatého stolu s občanským fórem, tak udělil amnestie těmto občanům“, a teď četl těch 7 opozičních novinářů. A já jsem byl na tom posledním místě“.

Marian:

Po revoluci Stárek začal pracovat pro Bezpečnostní informační službu a později v Ústavu pro studium totalitních režimů, kde pracuje dodnes. K této práci ho přivedl Václav Havel prostřednictvím Jana Rumla.

Pamětník:

A on mi říká: „hele, Havel říká, že máme k němu přijít, že potřebuje, aby nějaká parta jsme šli na ministerstvo vnitra obsadit vlastně to ministerstvo. Takže by bylo dobře, abysme tam šli aspoň na 2 měsíce, abysme tam vyházeli ty estébáky“. Tak jsem teda na to kývnul a zůstal jsem tam 17 let, místo toho.